Knjiga jastuka

Stećuk, Ivana

Undergraduate thesis / Završni rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:215:744929

Rights / Prava: In copyright / Zaštićeno autorskim pravom.

Download date / Datum preuzimanja: **2024-03-29**

Repository / Repozitorij:

Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb

zir.nsk.hr

dabar
DIGITALNI AKADEMSKI ARHIVI I REPOZITORIJI

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti
Ilica 85
Akademska godina 2019./2020.
Preddiplomski sveučilišni studij Grafika
Mentorica: red. prof. art. Mirjana Vodopija
Matični broj: 3715/G
Rujan 2020.

Završni rad na preddiplomskom sveučilišnom studiju Grafika

Ivana Stećuk

KNJIGA JASTUKA

KLJUČNE RIJEČI: grafika, knjiga jastuka, jastuk, dnevnik, vez
KEYWORDS: graphics, pillow book, pillow, diary, embroidery

SAŽETAK
Knjiga jastuka je umjetnička knjiga – objekt, taktilna slikovnica nastala likovnim bilježenjem dnevnih misli, osjećaja i opservacija autorice kroz period od dva mjeseca. Njene mekane stranice pozivaju gledaoce u autoričinu podsvijest, nudeći odmor, sigurnost i prepuštanje na mjestu koje dijele knjige i jastuci - mjestu snova.

SUMMARY
The Pillow Book is an art book - an object, a tactile picture book created by recording the author's daily thoughts, feelings and observations over a period of two months. Its soft pages invite viewers into the author's subconscious, offering rest, security and indulgence in a place that share books and pillows - a place of dreams.

MEDIJ: objekt, umjetnička knjiga, 1/1
MATERIJAL: tkanina, grafički otisci, konac, spužva, karton
21 stranica, kolografija na žutici, vez koncem, ispunjeno, ovitak žutica kaširana na karton
DIMENZIJE: 30 x 30 x 30 cm

KNJIGA JASTUKA

Kao što sama riječ kaže, dnevnik je mjesto kamo se na svakodnevnoj bazi zapisuju osjećaji, misli i strahovi. Vodeći dnevnik osoba može objektivno sagledati pojave oko i u sebi i time, uz proces, također i sam predmet dobiva terapeutsku vrijednost. Slična običnom dnevniku je i *knjiga jastuka* podrijetlom iz Japana. U širem smislu to je ime za kolekciju bilježnica i/ili zapisa koji opisuju određeni period nečijeg života, a proizašlo je iz navike spremanja zapisa- pokraj autorovog uzglavlja, tj. odlaganja zapisa -poslije pisanja ispod jastuka ili pokraj jastuka, na noćne ormariće i slično.

Dnevnici koje možemo naći u ladicama ili ispod madraca školaraca opisuju prve simpatije, strahove, dvojbe i ostale slatke brige koje nitko ne smije vidjeti. No, ponekad se može javiti otpor prema pisanju dnevnika, za što postoji više razloga. Može se raditi o sramu pri suočavanju s vlastitim osjećajima koji se, jednom zapisani, ne mogu više poreći ili pak osjećaj pritiska da se radi o obavezi koja se mora svaki dan ispunjavati. Radi posljednjeg sam odmalena izbjegavala pisati dnevnike i posvetila se likovnom izražavanju. Ipak, u svrhu eksperimentiranja i osobnog izazova, odlučila sam dati dnevniku šansu na način da ga vodim kroz neku vrstu likovnih bilješki.

U vremenskom okviru od dva mjeseca (9.10. 2019.- 10. 12. 2019.) vodila sam svoju vrstu dnevnika. Svaki dan bih izradila i otisnula na tekstil po jednu grafiku koja je nosila misao, osjećaj i opservaciju toga dana. Neki dani bili su bez konkretnih misli i priča,a one koje su se u drugim danima jasno razaznavale izvezla sam koncem preko otisaka. Ručnim radom vezenja usporavala bih vrijeme odvajajući ga za kontemplaciju. Svakodnevno ponavljanje pretvorilo se u ritual. Jutrima bih s mislima iz jastuka zaranjala u dnevnik, a na kraju dana uranjala bih glavu s mislima iz dnevnika nazad u jastuk. Dnevnik je na taj način postao predmet sanjive intime poslije i prije sna, mjesto prepuštanja i ranjivosti nastalih na jastuku.

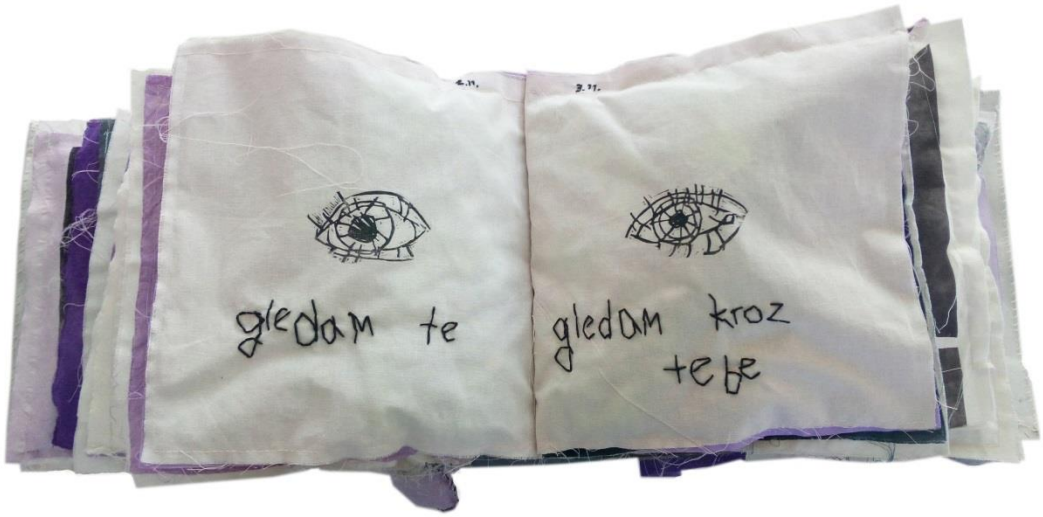
Kako bih svoje misli i osjećaje učinila opipljivima, izvezene grafike sam sašila u jastuke, ispunila ih i uvezla u knjigu mekanih stranica, poput bezazlenih i zaigranih dječjih slikovnica.
Osim što stranice podsjećaju na neku vrstu slikovnice, one također sadržavaju i taktilni element mekoće koji poziva ljude da ih opipaju, prođu prstima preko veza ili sašivenih reljefa. Samim time što gledaocima nudim nešto poznato, što su navikli imati u rukama, pokušavam smanjiti jaz između strahopoštovanja prema umjetničkom djelu i običnom predmetu za svakodnevnu uporabu. Kroz ovaj rad želim evocirati mjesto odmora, sigurnosti, intime i prepuštanja gradeći za gledaoca sigurnu zonu gdje se na trenutak može opustiti od briga i užurbane svakodnevice. Nudim mogućnost odlaska na drugo mjesto koje dijele i knjige i jastuci- mjesto snova.

Dnevnici su predmeti za autorefleksiju, mjesto gdje pojedinac može razgovarati sam sa sobom. Postupkom „otvaranja“ svog vizualnog dnevnika nudim sebe i svoje misli široj publici. Knjigom jastuka pozivam gledaoca u svoju podsvijest, da vizualno, a uz izvezene riječi i taktilno, osjeti moje osjećaje i misli. Da nasloni glavu na stranice knjige i odmori svoje misli u mojima.

MRUA
23.10.
30.10.

24.10.
imam novu frizu-ru
isprepliće se sve

gledam te
gledam kroz tebe

15.11.
zadaji komadić pik-trake